ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 16.7.2026 г.
COM(2026) 373 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно прилагането на Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета за създаване на система за контрол на Съюза за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството съгласно член 118 за периода 2020—2024 година

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно прилагането на Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета за създаване на система за контрол на Съюза за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството съгласно член 118 за периода 2020—2024 година

1. Въведение и контекст

С Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета[1] („регламента относно контрола“) се създава система на ЕС за контрол на рибарството, за да се гарантира спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството[2] (ОПОР). Заедно с Регламента за незаконния, недекларирал и нерегулиран (ННН) риболов[3] и Регламента за устойчивото управление на външния риболовен флот[4], в регламента относно контрола са установени правила и мерки за контрол, инспекции и правоприлагане, основани на глобален и интегриран подход. Регламентът относно контрола е основен стълб на ОПОР, който предоставя всеобхватен набор от инструменти, за да се гарантира пълното и ефективното му прилагане.

Управлението и прилагането на системата за контрол на рибарството в ЕС, включват държавите членки, Европейската комисия, Европейската агенция за контрол на рибарството (EFCA)[5] и търговските оператори. Регламентът относно контрола се прилага за цялата верига на риболовните дейности, от рибарската мрежа до трапезата.

С настоящия документ се изпълнява правното изискване за Комисията на всеки пет години да предоставя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на регламента относно контрола в държавите членки (член 118, параграф 2 от регламента относно контрола).

През 2017 г. и 2021 г. Комисията прие докладите относно прилагането и оценката на регламента относно контрола, обхващащи петгодишните периоди, 2010—2014 г. и 2015—2019 г[6]. Докладите показаха, че регламентът относно контрола е от съществено значение за правоприлагането на целите на ОПОР и за изпълнението на мерките за опазване и управление. Принципите и разпоредбите на регламента относно контрола бяха предназначени за справяне с проблеми, които в миналото са довели до незадоволително спазване на правилата в областта на рибарството и значителен прекомерен улов. При извършените от Комисията одити и проверки обаче бяха установени значителни недостатъци по отношение на прилагането на основни правила на ЕС. Тези недостатъци биха могли да застрашат постигането на дългосрочните цели

1 ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 1.

2 ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 22.

3 ОВ L 286, 29.10.2008 г., стр. 1.

4 ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 81.

5 https://www.efca.europa.eu

6 COM(2017)192 final, COM(2021)316 final

на ОПОР. Освен това, въпреки че регламентът относно контрола действително спомогна да се подобрят както системата за контрол на рибарството, така и спазването на правилата на ОПОР, той не е напълно пригоден за постигане на поставените цели (вж. раздел 3.1). За да подпомогне преодоляването на установените недостатъци, Комисията прие предложение за преразглеждане на системата на ЕС за контрол на рибарството[7]. Регламентът за изменение е приет през 2023 г.[8] (наричан по-нататък „преразгледаният регламент относно контрола“). Много от измененията, въведени с преразглеждането от 2023 г., се прилагат едва от януари 2026 г. и поради това не се вземат предвид при настоящото докладване. След влизането в сила на преразгледания регламент относно контрола Комисията даде приоритет на изготвянето и приемането на необходимото вторично законодателство. Това обаче ще стане предимно след края на отчетния период[9].

Приемането на преразгледания регламент относно контрола представлява голямо развитие на политиката през обхванатия период. То е решаваща стъпка към по-ефективен, съвременен и последователен контрол в подкрепа на управлението на рибарството. С него се преодоляват дългогодишните слабости при събирането на данни за улова и дейностите на корабите чрез по-широко използване на цифрови системи за записване и електронно наблюдение от разстояние (ЕНР), като значително се подобряват точността и прозрачността и се създават еднакви условия на конкуренция. Чрез цифровизацията преразгледаната рамка има за цел да засили изпълнението на задължението за разтоварване и да подпомогне спазването на целите за опазване. Тя също така въведе по-структурирано и цифрово наблюдение на корабите с обща дължина под 12 метра и любителския риболов чрез цифрови системи за регистрация на улова и подобри системата за санкциониране и условията за нейното прилагане във и между държавите членки. Рамката насърчи административното опростяване и намаляването на разходите, по-специално чрез замяна на процедурите на хартиен носител с цифрови решения, което е от полза както за органите, така и за операторите.

В настоящия трети доклад се прави преглед на прилагането на основните разпоредби на регламента относно контрола през периода 2020—2024 г. Представената информация е получена от: i) данните, докладвани от държавите членки съгласно член 118 от регламента относно контрола[10]; ii) информация от одити, проверки и инспекции; iii)

---

7 COM(2018)368 final

8 Регламент (ЕС) 2023/2842

9 С изключение на акта относно включването на пристанища в списъка, за да се ползват от дерогацията от допустимото отклонение: Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/1474 на Комисията от 24 май 2024 г. за определяне на правилата за прилагане на член 14, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета по отношение на дерогацията от допустимото отклонение при оценяването на улова за несортираните разтоварвания и трансбордирания от риболов на дребни пелагични видове, промишлен риболов и риболов на тропическа риба тон с мрежи гъргър

10 Изчерпателно и подробно обобщение на данните, докладвани от държавите членки, е предоставено в обобщаващия доклад за данните, отчетени от държавите членки в съответствие с член 118 от регламента относно контрола, на разположение в Службата за публикации на ЕС, заедно с представените оригинални доклади.

обсъждания, проведени в рамките на експертните групи в областта на контрола на рибарството и спазването.

2. Прилагане на регламента относно контрола от държавите членки

Отговорност на държавите членки е да осигурят прилагането на системата за контрол на рибарството. През периода 2020—2024 г. държавите членки продължиха да подобряват прилагането на регламента относно контрола, въпреки че през периода на докладване бяха установени значителни недостатъци в няколко държави членки, особено по отношение на основните разпоредби относно претеглянето и регистрирането на улова. Тези въпроси са разгледани по-подробно по-долу.

2.1. Условия за достъп до водите и ресурсите и контрол на управлението на флота

При привеждането на риболовните дейности в съответствие с правилата на ОПОР, за тези дейности се изисква лицензия за риболов, а когато се прилагат определени условия — разрешение за риболов. През периода на докладване общият брой на валидните лицензии за риболов, докладвани от държавите членки, е намалял с 6 % — от 72 562 през 2020 г. на 68 085 през 2024 г. През същия период държавите членки докладваха за 1 669 временно отнети лицензии за риболов и 6 368 окончателно отнети. Броят на разрешенията за риболов също е намалял с 8 % — от 35 128 през 2020 г. на 32 474 през 2024 г., като 99 от тях са временно спрени, а 1 664 са окончателно отнети.

За да се гарантира ефективен контрол, държавите членки трябва да използват система за наблюдение на корабите (СНК). Риболовните кораби с обща дължина 12 метра или повече трябва да бъдат оборудвани с устройство, което позволява на компетентните органи автоматично да ги локализират и идентифицират. Анализът на докладваните данни показва, че през 2020 г. обхватът на VMS е бил 98 % за кораби с дължина над 15 метра, като през 2024 г. този процент е спаднал леко до 96 %. Наблюдава се увеличение на броя на корабите с обща дължина между 12 и 15 метра, оборудвани с VMS, от 36 % през 2020 г. на 48 % през 2024 г. Държавите членки също така докладваха за увеличение на процента на корабите с обща дължина над 15 метра, оборудвани със системи за автоматична идентификация (AIS), от 80 % през 2020 г. на 84 % през 2024 г.

СНК е ключов компонент в наблюдението и контрола на риболовните дейности, който включва използването на спътникови системи за проследяване с цел наблюдение на местоположението и движението на риболовните кораби. Преразгледаният регламент относно контрола разшири използването на СНК, така че да обхване категории кораби, които не са напълно обхванати, и въведе по-опростена система за кораби с обща дължина под 12 метра от 2028 г. нататък. Преодоляването на липсата на покритие на тази много голяма категория кораби е значително постижение. В преразгледания регламент относно контрола също така се посочва как данните, събрани от СНК и други системи за проследяване, следва да се докладват и използват от органите за целите на контрола и инспекциите.

Ключов елемент на системата на ЕС за контрол на рибарството е контролът на мощността на двигателя. Мощността на двигателя и брутният тонаж са двата показателя за капацитет, управлявани чрез схемата за вписване/отписване, като ОПОР определя ограничения и за двата показателя. Поради това, управлението на капацитета на флота, включително на режима за вписване/отписване в/от регистъра на риболовния флот на ЕС, разчита на точното и надеждно записване на тези параметри. След установяването на недостатъците в системите за контрол на мощността на двигателите на държавите членки, разкрити от проучването на Комисията от 2019 г.[11], Комисията започна провеждането на диалози с държавите членки, включително 15 диалога преди започване на производство за установяване на нарушение. Много държави членки увеличиха усилията си за изпълнение на задължението за сертифициране и проверка на мощността на двигателите. В отговор на исканията за допълнителна подкрепа през септември 2022 г. беше създадена техническа работна група, съставена от експерти от държавите членки и подпомагана от външен експерт в областта на мощността на двигателите, която

[11] Проучване относно проверката на мощността на двигателя от държавите членки — окончателен доклад, Служба за публикации, 2019 г.

да предприеме последващи действия във връзка със заключенията от проучването от 2019 г. С преразгледания регламент относно контрола се отстраняват установените недостатъци. Изискването за непрекъснато наблюдение на мощността на двигателите на високорисковите кораби влиза в сила на 10 януари 2028 г[12]. Работната група разработи технически спецификации, за да помогне на държавите членки да изпълнят това изискване. Тези документи с насоки са предназначени да помогнат на държавите членки да се подготвят за тяхното успешно и навременно прилагане. И двата документа с насоки са публично достъпни чрез Службата за публикации на Комисията[13], което улеснява подготовката на държавите членки за новите правила, влизащи в сила през 2028 г. Непрекъснатата връзка и обмен на информация имат за цел да гарантират готовност и съответствие.

За да подобри мониторинга на данните за флота и капацитета на равнището на ЕС, Комисията поддържа регистър на риболовния флот на ЕС[14]. Този регистър включва база данни, която е частично достъпна за обществеността.

2.2. Инструменти за докладване на улова, претегляне и проследяемост

С оглед да се улесни ефективното наблюдение, риболовните кораби на ЕС с обща дължина 10 метра или повече са задължени да водят риболовен дневник. За кораби с обща дължина 12 метра или повече той трябва да бъде електронен (електронен дневник), макар че по време на периода на докладване, с изключение на някои кораби с обща дължина между 12 и 15 метра беше разрешено да използват дневник на хартиен носител[15]. Данните показват обща тенденция към намаляване на използването на дневници на хартиен носител. Процентът на корабите с обща дължина над 12 метра, които са имали електронен дневник, е бил 94 % през 2020 г. и над 95 % през 2024 г. Процентът на корабите с обща дължина между 10 и 12 метра, които използват електронни дневници, е нараснал от 49 % през 2020 г. на 66 % през 2024 г.

Наблюдението на улова при корабите с обща дължина под 10 метра трябваше да се осъществява посредством планове за статистически извадки, дневници на хартиен носител или документи за продажба. Делът на корабите, които са обект на всеки от тези методи на наблюдение, се е запазил доста устойчив през целия период на докладване,

---

12 Член 39а от Регламент (ЕС) 2023/2842.

13 Европейска комисия: Генерална дирекция „Морско дело и рибарство“ и Roos Diesel Analysis B.V, Technical guidance for the monitoring, certification and verification of engine power in EU fisheries control (Технически насоки относно наблюдението, сертифицирането и проверката на мощността на двигателите при контрола на рибарството в ЕС) — *разработени от техническата работна група относно мощността на двигателите, подгрупа на Експертната група за контрола на рибарството*, Европейска комисия, 2025 г.

Европейска комисия: Генерална дирекция „Морско дело и рибарство“ и Roos Diesel Analysis B.V, Европейска комисия, 2025 г., Technical specifications and guidance for the implementation of devices for the continuous monitoring of catching vessels' engine power (Технически спецификации и насоки за прилагането на устройства за непрекъснато наблюдение на мощността на двигателя на корабите за улов)

14 Регистър на риболовния флот на ЕС

15 До 10 януари 2026 г. държавите членки имаха възможност да освобождават кораби с обща дължина между 12 и 15 метра, които: а) оперират единствено в териториалните води на държавата членка на знамето; или б) никога не прекарват в морето повече от 24 часа от момента на тръгването до завръщането в пристанището.

като е варирал само с няколко процентни пункта през годините. Най-често използваният метод на наблюдение бяха плановете за статистически извадки. В допълнение към тези форми на контрол използването на електронни дневници се е увеличило от 537 през 2020 г. на 1 743 през 2024 г., което представлява увеличение с 225 %.

Преразгледаният регламент относно контрола ще подкрепи тази тенденция, като постепенно разшири използването на електронни дневници за всички кораби с всякакви размери.

Точното претегляне и регистриране на улова е в основата на управлението на рибарството. Претеглянето и регистрирането на улова са от съществено значение за целите на контрола, научните данни, наблюдението на усвояването на квотите и предотвратяването на прекомерния улов. През периода на докладване Комисията извърши много проверки на претеглянето и регистрацията на улова в няколко морски басейна в държавите членки. В много случаи констатациите от оценките на Комисията потвърдиха значителни недостатъци при претеглянето и регистрацията на улова, особено за сортирания и несортирания улов в Балтийско море, Северно море и западните води. Много от тези недостатъци са дългогодишни проблеми, установени в предишни оценки на Комисията. Ситуациите се различават в отделните държави членки, но установените недостатъци включват претегляне с неодобрени системи, непретегляне на всички продукти на риболова, непремахване на водата и леда от улова преди претеглянето, несъответстващи приспадания в резултатите от претеглянето, липса на ефективен контрол и правоприлагане и произволно регистриране на улова след претегляне. Тези недостатъци подкопават постигането на целите на ОПОР и в някои случаи допринасят за влошаването на биологичното състояние на запасите. Комисията работи със съответните държави членки за обсъждане на последващи действия, включително чрез изготвяне на планове за действие за отстраняване на установените проблеми.

Преразгледаният регламент относно контрола също ще спомогне за справяне с тази ситуация. Той изисква претеглянето да се извършва от оторизирани оператори, като се използват системи, одобрени от държавите членки. Дерогациите от изискването за претегляне на целия улов при разтоварване преди транспортиране чрез програми за вземане на проби, контрол и общ контрол остават в сила, но ще бъдат хармонизирани от Комисията чрез вторично законодателство.

Въпреки напредъка по отношение на проследимостта все още съществуват опасения, тъй като държавите членки продължават да проучват различни решения за гарантиране на проследимостта на продуктите от риболов. Постигнат е различен напредък в прилагането на дългогодишните изисквания за проследимост на продуктите от риболов, като се спазват регулаторните рамки, които имат за цел да гарантират прозрачност и отчетност на произхода на продуктите по цялата верига на доставки на пресни и замразени продукти. Някои държави членки са приели цифрови системи за записване и проследяване на продуктите от риболов от техните пунктове за улов до търговията на дребно, като по този начин се подобряват проследимостта и съответствието.

Няколко държави членки докладваха, че системите за проследяване са интегрирани в националните информационни системи в областта на рибарството, което дава възможност за ефективно цифрово проследяване на продуктите от риболов. Цифровите платформи дават възможност за въвеждане на данни на всеки етап от веригата на доставки — от рибарите, които докладват улова, до преработката и разпространението, като се използват уникални идентификатори или QR кодове, за да се поддържат пълни записи, достъпни за проверка.

Междувременно други държави членки въведоха технологични подобрения, като например мобилни приложения и софтуер, специално предназначен за подобряване на проследимостта. Тези инструменти улесняват обмена на информация между операторите в областта на рибарството, инспекторите и купувачите и подпомагат задълбоченото наблюдение по време на инспекциите, като дават възможност за генериране на доклади в реално време, за да се гарантира целостта на веригата на доставки. Продължават да съществуват предизвикателства, особено по отношение на постигането на пълно съответствие по цялата верига на доставки, като е необходима стандартизация в секторите на търговията на дребно и на едро. Някои държави членки поставят под въпрос налагането на цялостно спазване, докато не бъде постигната съгласуваност в целия ЕС, като отбелязват различия в приемането на технологии и правоприлагането на политиките. Многонационалните дружества също срещат трудности при съгласуването на трансграничните операции, което подчертава необходимостта от хармонизирани разпоредби.

Преразгледаният регламент относно контрола също ще спомогне за преодоляване на тези опасения. Той постепенно въведе цифровизация за съществуващите изисквания за проследимост и разшири тези изисквания, така че да обхванат пресните и замразените продукти от 2029 г. нататък, при условие че бъдат приети по-подробни правила чрез вторично законодателство.

2.3. *Специални програми за контрол и инспекции*

Специалните програми за контрол и инспекции, приети от Комисията за шест морски басейна на ЕС[16], се изпълняват от Европейската агенция за контрол на рибарството (EFCA) и държавите членки на национално равнище. EFCA е осигурила оперативната координация на дейностите по инспекция на регионално равнище чрез съвместни планове за разполагане (JDP). Общият брой на инспекциите, извършени от държавите членки и EFCA в рамките на съвместните планове за разполагане (JDP) от 2020 г. до 2024 г., е над 230 000, като през 2024 г. са извършени над 45 000 инспекции. Процентът на предполагаемите[17] нарушения от страна на операторите при инспекции както на сушата, така и на море, е средно 8 %, като средния брой през за годините и морските басейни варира от 2 % до над 50 %[18]. Повечето от предполагаемите нарушения от операторите, установени при инспекциите в морето и на сушата в рамките на съвместните планове за разполагане (JDP), са свързани с невярно докладване на улова и неспазване на правилата относно техническите мерки. През 2024 г. предполагаемите нарушения от страна на операторите, свързани с невярно докладване, представляват над 40 % от общия брой на предполагаемите нарушения във всички области, с изключение на Средиземно море. Нарушенията, свързани с неправилно записване, достигат почти 80 % от предполагаемите нарушения от операторите в Балтийско море и са нараснали до 50 % в рамките на съвместния план за разполагане (JDP) за западните води в североизточната част на Атлантическия океан. При съвместния план за разполагане (JDP) за Средиземно море предполагаемите нарушения, свързани с неспазване от страна на операторите на правилата относно техническите мерки и невярното докладване, представляват 30 % от всички предполагаеми нарушения, а останалите 70 % от предполагаемите нарушения са свързани с неспазване на други правила или проследимост[19].

През последните години с използването на нови технологии, например технологии за наблюдение на Земята, контролът на рибарството се подобри. Чрез сътрудничество с Европейската агенция по морска безопасност (ЕАМБ) EFCA предоставя морска картина на Комисията и органите на държавите членки (система за управление на информацията), а EFCA използва спътниково дистанционно наблюдение за откриване на кораби, идентифициране на цели и други специфични задачи за наблюдение.

2.4. *Контрол на задължението за разтоварване*

---

[16] Източната част на Атлантическия океан и Средиземно море; Черно море; Балтийско море; Северно море и участък IIa на ICES (Международния съвет за изследване на морето); и западните води в североизточната част на Атлантическия океан и Индийския океан от 2024 г.

[17] Понятието „предполагаеми нарушения“ се отнася до нарушенията, установени от инспектор и докладвани в доклад от инспекция, преди да бъде взето решение от компетентен орган или съдия.

[18] EFCA Annual Report for 2019.pdf

[19] Една средиземноморска държава членка е извършила значителен брой пазарни инспекции, което поне отчасти обяснява тази разлика между съвместния план за разполагане (JDP) в Средиземно море и други съвместни планове за разполагане (JDP).

Задължението за разтоварване, което влезе в сила през януари 2019 г., е един от ключовите елементи на ОПОР. От началото на поетапното му въвеждане през януари 2015 г. държавите членки са постигнали малък напредък в контрола и правоприлагането на неговото изпълнение. Комисията проведе редица одити, за да оцени мерките, приети от държавите членки за гарантиране на контрола и правоприлагането на задължението за разтоварване и за точната документация за целия улов. Констатациите от тези одити (заедно с други доклади, например докладите за оценка, изготвени от EFCA в сътрудничество с регионалните експертни групи по контрола[20], и докладите на държавите членки) показаха, че е налице мащабно, незаконно и недокументирано изхвърляне на улов в няколко морски басейна. Бяха образувани производства за установяване на нарушение срещу пет държави членки за това, че не са приели необходимите мерки за гарантиране на контрола и правоприлагането на задължението за разтоварване. Тези производства за установяване на нарушение бяха приключени през 2024 г. с оглед на разпоредбите на преразгледания регламент относно контрола, с който бяха въведени нови правила, насочени към засилване на ефективния контрол и правоприлагане на задължението за разтоварване. Те включват подобрени и цифровизирани системи за записване и докладване на улова, по-строга система за санкциониране на случаите на неспазване и задължително инсталиране до 10 януари 2028 г. на функциониращи системи за електронно наблюдение от разстояние (ЕНР) на борда, включително вътрешна система за видеонаблюдение (CCTV). Те могат да включват и други инструменти и/или оборудване за кораби за улов с обща дължина 18 метра или повече, които представляват висок риск от неспазване на задължението за разтоварване.

ЕНР, което включва CCTV и датчици, се доказа като най-рентабилното средство за държавите членки за осигуряване на контрол и правоприлагане на риболовните дейности в морето. През 2024 г. EFCA в сътрудничество с държавите членки актуализира своите технически насоки и минимални спецификации за ЕНР[21].

Преди крайния срок през 2028 г. Комисията работи с EFCA за разработване на методика за оценка на риска с цел определяне на високорисковите сегменти на флота за инсталация на ЕНР. Ще бъдат разработени подробни правила и технически спецификации за инсталирането и експлоатацията на ЕНР, като се вземат предвид техническите насоки на EFCA.

2.5. Инспекции и правоприлагане

Броят на лицата, упълномощени от държавите членки да извършват инспекции в областта на рибарството, остана стабилен — от 13 449 през 2020 г. на 13 490 през 2024 г. Оценката на действителното увеличение на броя на служителите, занимаващи се с

[20] Оценка на съответствието — Европейска агенция за контрол на рибарството

[21] Technical guidelines and specifications for the implementation of EHPote Electronic Monitoring (REM) in EU fisheries (2019) - European Fisheries Control Agency.pdf (Технически насоки и спецификации за прилагането на електронно наблюдение от разстояние (ЕНР) в рибарството в ЕС (2019 г.) — Европейска агенция за контрол на рибарството.pdf

контрол на рибарството, е трудна, тъй като правомощията на инспекторите се различават в отделните държави членки[22].

Държавите членки докладваха за общо 367 227 инспекции от 2020 г. до 2024 г. Сравнението на съотношението на инспекциите в четирите основни места показва, че 50 % са извършени в пристанището/при разтоварване, 25 % в морето, 21 % на пазара и 4.5 % по време на транспортиране.

За 2020 г. държавите членки докладваха, че за инспекции на рибарството са използвани 1061 патрулни кораба[23] и 1015 през 2024 г., а общият брой дни за патрулиране в морето през периода на докладване 2020—2024 г. е 115 000 дни, в сравнение с почти 100 000 дни за патрулиране в морето, докладвани за периода 2015—2019 г. До 2024 г. държавите членки също така докладваха за общо 72 въздухоплавателни средства за наблюдение, предназначени за контрол и надзор на рибарството, с общо почти 33 000 часа наблюдение през петгодишния период. Наблюдава се и увеличаване на използването на нови технологии за наблюдение. До 2024 г. седем държави членки са докладвали за използването на 56 дрона, което представлява увеличение в сравнение с предишното докладване, когато до 2019 г. за 39 устройства е докладвано, че са в експлоатация.

През периода 2020—2024 г. държавите членки докладваха за над 551 500 предполагаеми нарушения от страна на оператори. Броят на тежките нарушения бележи като цяло възходяща тенденция — от приблизително 1 445 през 2020 г. до 1 979 през 2024 г. Средно около 1 от всеки 8 предполагаеми нарушения са довели до потвърдени нарушения.

Най-често срещаните предполагаеми нарушения от страна на операторите са тези, свързани с риболовния дневник и декларацията за разтоварване (26 %), проследимостта (25 %) и риболовните кораби, от които не се изисква да използват дневник или да отговарят на изискванията за декларация за разтоварване (8 %). Броят на предполагаемите нарушения по всеки дял от регламента относно контрола беше: 53 % за дял IV: Контрол на риболовната дейност; 41 % за дял V: Контрол на пускането на пазара и 6 % за дял III: Общи правила за достъп до водите и ресурсите.

През 2019 г. Комисията започна проучване на системите за санкциониране на държавите членки[24]. Целта беше да се предоставят задълбочен анализ и оценка на функционирането на националните системи за санкциониране, и на санкциите, налагани от държавите членки за нарушения през периода 2015—2019 г. Проучването установи, че необходимата правна рамка в държавите членки е до голяма степен завършена и че много държави членки са подобрили своята правна рамка в сравнение с предходните пет години. Въпреки това в проучването също така се подчертава, че в някои държави членки прилагането на точковата система е било забавено или все още не функционира,

[22] За инспектори могат да се считат различни национални длъжностни лица — от специализирани инспектори в областта на рибарството до полицейски и митнически служители.

[23] Патрулни кораби с конкретна цел и многофункционални патрулни кораби.

[24] Проучване относно системите за санкциониране на държавите членки за нарушения на правилата на общата политика в областта на рибарството

заедно с други недостатъци при прилагането, като например продължителността на производствата за налагане на санкции и равнището на наложените санкции. Тези констатации показаха, че макар положението да се е подобрило през периода 2015—2019 г. в сравнение с периода 2010—2014 г., са били необходими повече действия, за да се гарантират еднакви условия на конкуренция и ефективност, възпиращ ефект и пропорционалност на санкциите, прилагани във всяка държава членка. Въз основа на констатациите от проучването и други съответни данни Комисията започна 15 специални диалога със съответните държави членки преди започване на производство за установяване на нарушение. Трябва да се вземат предвид съществените промени, въведени с преразгледания регламент относно контрола, който от 10 януари 2026 г. допълнително укрепва и хармонизира системите на държавите членки за правоприлагане и санкциониране на нарушенията в областта на рибарството. Тези промени ще спомогнат за преодоляване на оставащите слабости в правоприлагането от страна на държавите членки, включително чрез хармонизиране на минималните административни санкции, разширяване на списъка на тежките нарушения и укрепване на съществуващите правила относно точковата система за капитаните.

2.6. Данни и информация

Държавите членки редовно докладват пред Комисията данни за улова и риболовното усилие. Това позволява наблюдение на общия допустим улов и на усвояването на квотите. Гарантирането на качеството на данните е ключов елемент от работата на държавите членки и Комисията за подобряване на наблюдението на квотите, като качеството на данните се гарантира чрез подходящо валидиране и кръстосани проверки на данните. По отношение на задължението за създаване на автоматизирана система за кръстосани проверки и валидиране на данните, 8 от 22 държави членки са въвели изцяло автоматични проверки и кръстосани проверки. Повечето държави членки все още не са приложили изцяло автоматичното валидиране и кръстосаните проверки на данните за рибарството, изисквани съгласно член 109 от регламента относно контрола. Въпреки че повечето са създали необходимите информационни системи, много от тях не разполагат със систематични, документирани процедури за установяване и проследяване на аномалии в данните, като например несъответствия в документацията за улова и неправдоподобни данни за улова. Държавите членки трябва да предприемат необходимите мерки до 10 януари 2027 г., за да се съобразят с еднаквите условия за валидиране и кръстосани проверки на данните, определени в членове 49—52 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2025/2196 на Комисията. Понастоящем три държави членки извършват частично автоматизирани кръстосани проверки наред с ръчните проверки, а седем държави членки все още не са създали автоматизирани системи за кръстосани проверки.

С оглед да се подобрят ефективността и ефикасността на обмена на данни през 2016 г. Комисията определи задължителен за държавите членки график за въвеждане на стандарта UN/FLUX (United Nations/Fisheries Language for Universal eXchange) за управление на данните в областта на рибарството. Със стандарта UN/FLUX регионалните организации за управление на рибарството и държавите по света могат за

първи път да използват единен универсален стандарт, за да автоматизират събирането и разпространението на данните за своя улов. Стандартът е хармонизиран и със стандартите за електронен обмен на данни в други сектори, като се използват стандартите на Центъра на ООН за улесняване на търговията и електронния бизнес (UN/CEFACT), например за данъците и проследимостта на храните. През периода на докладване Комисията работи усилено с държавите членки, за да гарантира, че те прилагат UN/FLUX. Транспортният слой на системата за обмен FLUX (FLUX TL) вече функционира в Комисията и във всички 23 съответни държави членки. Всеки обмен на данни за рибарството се извършва чрез централна платформа за обмен на данни, поддържана от ГД „Морско дело и рибарство“. Тази платформа може да се използва и за изпращане на валидирани данни и съдържание в стандартни формати до Комисията. Всички държави членки вече обменят с Комисията обобщени данни за улова, данни за местоположението на корабите и данни за флота в UN/FLUX.

3. Действия, предприети от Комисията

През периода на докладване Комисията продължи да изпълнява централна роля в подкрепата и надзора на прилагането на системата на Съюза за контрол на рибарството. Това включваше поддържане на структурите, които позволяват обмен на данни за рибарството, извършване на одити и проверки, предоставяне на насоки на държавите членки и свикване на експертни групи за изясняване на техническите аспекти на правилата за контрол. Тези действия засилиха прилагането на регламента относно контрола и допринесоха за по-съгласувана и ефективна система за контрол в целия Съюз.

3.1. Изготвяне на законодателство и политики

Важна промяна през периода на докладване беше политическото споразумение, постигнато от Европейския парламент и Съвета, което доведе до приемането на преразгледания регламент относно контрола на рибарството, в сила от януари 2024 г. Преразглеждането е в отговор на дългогодишните предизвикателства, установени при оценките, одитите и консултациите със заинтересованите страни, и отразява признаването на факта, че ефективният контрол е от съществено значение за устойчивото рибарство, лоялната конкуренция и доверието на потребителите.

При преразглеждането се вземат предвид и новите научни и технологични познания. С него се повишава капацитетът на Съюза за предотвратяване на незаконния, недекларирани и нерегулиран (ННН) риболов в съответствие с международните ангажименти. Лоялната конкуренция между държавите членки и равното третиране на операторите са от основно значение за преразгледаната система, която привежда в съответствие определенията в ОПОР и законодателството в областта на храните и разширява правилата за контрол, така че да обхванат по-широк кръг от дейности и кораби. При преразглеждането беше даден приоритет на опростяването и облекчаването на административната тежест, до голяма степен чрез цифровизация и постепенно в продължение на пет години.

Новата рамка въвежда цялостна модернизация на контрола „от мрежата към чинията“. Цифровото докладване се превръща в норма за всички кораби, като електронните бордови дневници, декларациите за разтоварване и документите за продажба предоставят по-пълна и навременна информация. Данните за местоположението на корабите ще се предават в реално време, а цифровата проследимост ще се прилага по цялата верига на доставки, включително за вносните продукти, така че всички продукти от риболов и аквакултури да могат да бъдат проследявани до техния източник. Системата разширява мониторинга, така че да обхване любителския и дребномащабния риболов, и изисква по-добро регистриране на случайния улов на уязвими видове. С нея също така се укрепват правилата за връщане и докладване на излезли от употреба риболовни съоръжения, за да се спомогне за ограничаване на морските отпадъци.

Мониторингът на задължението за разтоварване може да бъде подобрен чрез ЕНР, включително CCTV, за кораби с обща дължина над 18 метра, оценени като високорискови. Рамката за правоприлагане беше актуализирана и опростена, с по-ясно определение за тежки нарушения, по-хармонизирана и прозрачна точкова система и подобрени национални регистри на нарушенията, които подпомагат системния обмен на информация. Взети заедно, тези промени създават по-последователна и предвидима среда за правоприлагане и допринасят за по-голямо доверие в ОПОР.

Преразглеждането се основава и на констатациите от оценката по REFIT на предишния регламент относно контрола, в която се подчертава необходимостта от по-прости и по-ефективни правила. Този акцент върху опростяването е отразен в новата рамка. Комисията продължи да прилага принципите на REFIT по време на подготовката на вторичното законодателство, като обърна специално внимание на опростяването, пропорционалността и практическото прилагане. Много технически разпоредби също ще бъдат консолидирани постепенно и актуализирани чрез набор от актове за изпълнение и делегирани актове, като се очаква да се намали броят на съществуващите членове и приложения в акта за изпълнение от 2011 г.[25] и да се предоставят по-ясни и по-оперативни насоки. В съответствие с програмата на Комисията за по-добро регулиране преразглеждането намалява ненужната административна тежест, заменя процесите на хартиен носител с цифрови инструменти, рационализира изискванията за докладване и проследимост и изяснява определенията и процедурите, за да се гарантира по-голяма правна сигурност.

С приемането на преразгледания регламент относно контрола акцентът се поставя върху изпълнението. Комисията подготвя всеобхватен набор от актове за изпълнение и делегирани актове, за да осигури необходимите технически спецификации за поетапното прилагане на новите правила през 2024 г., 2026 г.[26], 2027 г. и 2028 г.

[25] Регламент за изпълнение (ЕС) № 404/2011 на Комисията от 8 април 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството.

[26] C(2025)5784, C(2025)7501, C(2025)815, C(2025)2888

Обхватът на тези актове включва, наред с другото, подробни изисквания за електронно докладване, цифрова проследимост, инструменти за географско позициониране за по-малки кораби, ЕНР и процедури за претегляне и вземане на проби. Комисията започна обширни консултации с държавите членки и заинтересованите страни, за да гарантира, че вторичното законодателство е оперативно, пропорционално и в съответствие с контрола, основан на риска.

Преразгледаното законодателство осигурява по-съвременна, ефикасна и прозрачна рамка за контрол, която подкрепя устойчивото рибарство, лоялната конкуренция и информираните потребители. През следващите години Комисията ще се съсредоточи върху гарантирането, че новата система се прилага изцяло и последователно в целия Съюз, така че целите на ОПОР да бъдат постигнати на практика. Нейните усилия ще се ръководят от целта за осигуряване на опростяване и облекчаване на административната тежест. Държавите членки също имат изключително важна роля в изпълнението и трябва да използват пълноценно многобройните преходни периоди, предвидени в преразгледаната рамка, за да подготвят това изпълнение на своето равнище.

3.2. Данни и информация

През периода 2020—2024 г. Комисията продължи да разработва и поддържа необходимата ИТ инфраструктура, която да позволи на държавите членки да обменят данни за рибарството във формат UN/FLUX. Софтуерът FLUX TL е доведен до ниво на технологична зрялост, при което той е в състояние да обработва обема на обмена на данни, който допълнително ще се увеличи, тъй като задълженията за докладване за СНК и електронните дневници са разширени, така че съгласно преразгледания регламент относно контрола да обхванат всички кораби.

Комисията продължи да предлага документи за изпълнение под формата на актове за изпълнение и делегирани актове, които съдържат подробни правила за обмен на данни както в рамките на ЕС, така и с международни партньори. Тези документи се съгласуват с държавите членки чрез експертната група по въпросите на системите за електронно записване и отчитане и управлението на данни.

Комисията разработи стандартизирани формати за обмен на данни относно разрешенията за риболов и докладите от инспекции. Системата LICENSE за обмен на разрешения за риболов между държавите членки, трети страни и Комисията започна да функционира през декември 2020 г. Неговото развитие продължи да обхваща всички разрешения за външни риболовни флотове. Понастоящем комуникацията между държавите членки и Комисията е изцяло електронна за всички разрешения, с изключение на ICCAT (Международната комисия за опазване на рибата тон в Атлантическия океан) и Генералната комисия по рибарство за Средиземно море. Между Комисията и третата страна е въведен изцяло електронен обмен за Норвегия, Организацията за риболова в северозападната част на Атлантическия океан и NEAFC (Комисията за риболова в североизточните части на Атлантическия океан).

Любителският риболов, който преди беше регулаторна „мъртва точка“, вече е обхванат в преразгледания регламент относно контрола, с който се преодолява значителен пропуск по отношение на докладването на улова и разбирането на въздействието на любителския риболов върху определени запаси. По искане на Европейския парламент, през ноември 2019 г. Комисията стартира пилотен проект за разработване и изпитване на „схема за контрол на улова на лаврак при любителски риболов“[27]. Външен изпълнител е разработил интегриран ИТ инструмент, който дава възможност на любителите рибари да информират бързо националните органи относно своя дневен улов, като го регистрират. Беше разработена уеб-базирана платформа за получаване на данни за улова (RecFishing.eu), която беше допълнително разширена предвид успеха на пилотния проект като основа за решението за докладване от началото до края, предвидено в преразгледания регламент относно контрола[28]. Резултатите бяха представени на уебинара „Наблюдение и контрол на любителския риболов“ през декември 2020 г[29].

3.3. Дейности по проверка и мониторинг от страна на Комисията

Държавите членки трябва да гарантират, че имат въведени ефективни системи за контрол на рибарството. Комисията отговаря за надзора на прилагането на регламента относно контрола и правилата на ОПОР от страна на държавите членки. Комисията извършва одити, проверки и независими инспекции с цел проверка на ефективността на системите за контрол на държавите членки и спазването от тяхна страна на правилата на ОПОР.

През отчетния период пандемията от COVID-19 оказа значително въздействие върху способността на Комисията да извършва одити и проверки. Въпреки тези предизвикателства бяха извършени около 50 одита и проверки, включително последващи действия във връзка с текущите планове за действие (вж. по-долу). Основният акцент през този период беше поставен върху претеглянето на разтоварванията и докладването на улова в осемте държави членки от региона на Балтийско море, както и във Франция, Испания, Ирландия и Нидерландия. В няколко от тези държави членки одитът и проверките разкриха сериозни недостатъци, които биха могли да доведат до значително невярно деклариране на улова и по този начин да допринесат за прекомерния улов. Работата с тези държави членки за установяване на корективни действия за отстраняване на недостатъците беше приоритет. Бяха проведени и поредица от одити за оценка на изпълнението на многогодишния план за западната част на Средиземно море в Италия, Испания и Франция, както и на изпълнението на задължението за разтоварване в Испания, Франция, Белгия, Ирландия и Нидерландия.

В много случаи държавите членки се справиха успешно с констатациите от одитите и мисиите за проверка в рамките на неофициални двустранни обмени.

---

27 Схема за контрол на улова на лаврак от любителски риболов

28 Това цялостно решение за докладване, което 13 държави членки поискаха да използват, започна да се прилага на 9 януари 2026 г.

29 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/webinar-recreational-fisheries-monitoring-and-control-2020-12-04_bg

Между 2020 г. и 2024 г. Комисията започна 37 диалога преди започване на производство за установяване на нарушение относно контрола на рибарството с 21 държави членки, като всички те бяха приключени. Четири диалога преди започване на производство за установяване на нарушение, започнати през 2019 г., все още продължаваха в края на периода на докладване.

Ако Комисията установи недостатъци в системите за контрол на държавите членки, за чието отстраняване се изискват повече усилия и време, тя може да прибегне до изготвянето на планове за действие с посочените държави членки. Между 2020 г. и 2024 г. Комисията изготви три нови плана за действие, с което общият брой на текущите планове за действие достигна петнадесет. Основните им цели са да се отстранят недостатъците, установени в системата за регистрация на улова, да се подобрят системите за санкциониране, да се подобри процесът на управление на риска и да се укрепят системите за валидиране и проследяване на данните.

И накрая, през периода 2020—2024 г. Комисията откри 10 производства за установяване на нарушение срещу държави членки във връзка с контрола на рибарството. Тези производства са свързани: i) с контрола на рибовъдни стопанства за рибното стопанство на червен тон[30]; ii) със спазването на задълженията по отношение на контрола и правоприлагането на задължението за разтоварване[31]; iii) със спазване на правото на ЕС по отношение на външния флот[32]; iv) със спазване на правото на ЕС по отношение на претеглянето и регистрирането на улова[33]; и v) със спазване на правото на ЕС по отношение на претеглянето, регистрирането на улова, транспортирането и проследимостта[34]. Девет от тези процедури бяха приключени, а една все още не беше приключила в края на периода на докладване[35]. Едно производство за установяване на нарушение, започнато през 2014 г. във връзка със спазването на някои разпоредби относно претеглянето и докладването на улова, беше приключено[36]. Беше приключено и производство за установяване на нарушение във връзка с точковата система за тежки нарушения[37].

4. Контрол на рибарството и прилагане на ОПОР и ЕФМДР/ЕФМДРА

Регламентът относно контрола е един от основните стълбове на прилагането на ОПОР, по-специално тъй като в него се определят правилата за докладване на улова. Тези правила са от съществено значение за проверката на спазването на ежегодно приеманите ограничения на улова. През 2024 г. Комисията въведе нова информационна система за обобщено деклариране на улова и риболовното усилие, като развиха капацитета си за

30 Хърватия и Малта

31 Нидерландия, Ирландия, Белгия, Франция, Испания

32 Франция

33 Нидерландия

34 Белгия

35 Нидерландия

36 Дания

37 Ирландия

наблюдение на ограниченията на улова и докладването съгласно международни споразумения. Навременността и пълнотата на докладването от страна на държавите членки се подобриха през периода, но в тази област продължават да съществуват някои трайни недостатъци. Липсата на своевременно и точно докладване възпрепятства последващите действия във връзка с усвояването на квотата и извършването на прехвърляния и приспадания.

Използването на Европейския фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР) и Европейския фонд за морско дело, рибарство и аквакултури (ЕФМДРА) е от решаващо значение за подпомагане на усилията за контрол на рибарството на редица държави членки, което превръща ЕФМДР и ЕФМДРА в основни стълбове на рамката на ЕС за контрол на рибарството. В рамките на ЕФМДР държавите членки докладваха за допустими разходи по ЕФМДР в размер на 418 милиона евро за операции по контрол и правоприлагане през периода 2014—2023 г[38]. Сред многото видове инвестиции най-важните три са: i) за закупуване, инсталиране и технологично развитие (95 милиона евро); ii) за закупуване на други средства за контрол (87 милиона евро); и iii) за оперативни разходи (82 милиона евро). Тези три вида инвестиции, взети заедно, представляват около 63 % от общите допустими разходи по ЕФМДР, свързани с контрола и правоприлагането.

В рамките на ЕФМДРА държавите членки посочиха 479 милиона евро в програми за вида интервенция „Контрол и правоприлагане“ по СЦ1.4 (Насърчаване на ефективен контрол и правоприлагане в областта на рибарството, включително борба с ННН риболова, както и на надеждни данни за вземането на решения, основани на знанието). Към края на 2024 г. в рамките на вида интервенция „Контрол и правоприлагане“ държавите членки докладваха подкрепа от ЕФМДРА (суми, за които са поети задължения към бенефициерите) в размер на 118 милиона евро и допустими разходи по ЕФМДРА в размер на 26 милиона евро. От подкрепата по линия на ЕФМДРА в размер на 118 милиона евро 99,2 милиона евро, т.е. 84 %, бяха докладвани по вида операция „Контрол и правоприлагане (публични)“. Другите видове операции бяха сътрудничество (8,7 милиона евро), инспекции (3,9 милиона евро), информационни технологии — софтуер (3,1 милиона евро), контрол и правоприлагане (частни), събития, управление, разработване и поддръжка на информационни технологии, обмен на знания и координация на наблюдението.

5. Координация с държавите членки, EFCA и партньори извън ЕС в рамките на международни форуми

За ефективното и ефикасно прилагане на системата за контрол на рибарството се изискват постоянно взаимодействие и сътрудничество между държавите членки, Комисията и EFCA. Изисква се също така сътрудничество на международно равнище с държави извън ЕС и регионални организации за управление на рибарството.

[38] Финансирането по линия на ЕФМДР обхвана периода 2014—2020 г., като някои разходи бяха направени извън този период. Финансирането по линия на ЕФМДРА започна през 2021 г. Не е възможно да се изчислят разходите за периода 2020–2024 г.

Комисията редовно обсъжда прилагането на регламента относно контрола с държавите членки и EFCA в рамките на експертната група за контрола на рибарството. Въпросите, свързани с правоприлагането, се обсъждат в рамките на експертната група по въпросите на спазването на задълженията, докато разработките и внедряването на ИТ се обсъждат в експертната група по въпросите на ERS и управлението на данни.

На равнището на ЕС Комисията и EFCA си сътрудничат тясно, за да гарантират ефективното прилагане на системата за контрол на рибарството, като обменят информация и данни и участват в различни срещи по въпросите на контрола на рибарството. По-специално Комисията участва: i) в дейностите, организирани от регионалните експертни групи по контрола и консултативните съвети, когато е приложимо; ii) в дейностите, организирани от EFCA за изпълнение на съвместните планове за разполагане (JDP); и iii) в работната група на EFCA относно електронните доклади от инспекции и наблюдение.

В качеството си на световен лидер в управлението на океана и борбата с ННН риболов ЕС активно насърчава по-доброто управление на океана, включително мерките за контрол. В съответствие с програмата за международно управление на океана[39] Комисията работи в тясно сътрудничество с партньори от цял свят, като регионални организации за управление на рибарството[40] и международни организации[41]. Тя също така работи двустранно и многостранно със съседни крайбрежни държави извън ЕС, например Обединеното кралство, държави, които са работили с ЕС по споразумения в областта на рибарството[42], и държави извън ЕС, участващи в диалози за ННН риболов[43], с цел: i) да се подобрят еднаквите условия на конкуренция при контрола на рибарството; ii) да се гарантира спазването на разпоредбите в областта на рибарството; iii) да се прилагат най-новите стандарти за контрола на рибарството и обмена на данни[44]; и iv) да се осигурят подходящи последващи мерки при неспазване на задълженията.

6. Заключение

Прилагането и оценката на регламента относно контрола подчертаха жизненоважната роля на контрола на рибарството за постигането на целите на ОПОР. През последния период на докладване беше постигнат напредък в модернизирането на системата за контрол на рибарството чрез основно преразглеждане на основния ѝ регламент, което ще засили съответствието и ще подпомогне допълнително устойчивото рибарство. Усилията на Комисията за разработване на ИТ инфраструктура, провеждане на одити и предлагане на експертни насоки помогнаха на държавите членки да прилагат по-

[39] В действие 7 от програмата се отправя призив за „борба срещу незаконния риболов и укрепване на устойчивото управление на океанските хранителни ресурси в световен план“: https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_bg

[40] Регионални организации за управление на рибарството

[41] Международни споразумения

[42] Споразумения за партньорство в областта на устойчивото рибарство

[43] Незаконен риболов

[44] Благодарение на усилията на ЕС през ноември 2018 г. NEAFC прие стандарта FLUX за обмен на данни. Комисията също така започна преговори за въвеждането на стандарта UN/FLUX на различни двустранни форуми, включително с Норвегия и Фарьорските острови.

ефективно регламента относно контрола. Тези инициативи доведоха до подобрения в обмена на данни и правоприлагането на мерките за опазване и рационализираха процеса на прехвърляне на квоти, което доведе до по-голяма прозрачност и ефективност.

По-широкото използване на нови технологии за наблюдение, като например дронове и усъвършенствани електронни системи за докладване, повиши ефективността на инспекциите и мониторинга на рибарството, като по този начин допринесе за по-добро спазване на изискванията и по-устойчиви риболовни практики. Държавите членки също така отделиха ресурси за подобряване на капацитета за докладване и инспекции, като се наблюдава значително увеличение на броя на дните за патрулиране в морето — въпреки пандемията от COVID-19, възникнала през периода на докладване — и оперативното използване на въздухоплавателни средства за наблюдение.

Въпреки това, продължават да съществуват няколко недостатъка и предизвикателства, които изискват постоянно внимание от страна на държавите членки. Сред трайните проблеми са слабостите при претеглянето и регистрирането на улова, трудностите при контрола и правоприлагането на задължението за разтоварване, без да се използва EHP, и зависимостта от ненадеждни системи на хартиен носител. Необходимо е също така да се преодолеят недостатъците в системите за валидиране и проследяване на данните и санкциите, прилагани за нарушения, за да се гарантират еднакви условия на конкуренция между операторите и да се подобрят разпоредбите за правоприлагане.

За да се справят с тези предизвикателства, държавите членки трябва да работят в сътрудничество за прилагане на корективни действия, които укрепват системите за контрол на рибарството. Плановете за действие на Комисията, заедно с текущите одити и проверки, осигуряват рамка за тези подобрения. Гарантирането на спазване на правото на ЕС по отношение на претеглянето, регистрирането на улова, транспортирането и проследимостта е от съществено значение за дългосрочната устойчивост на рибарството.

По отношение на бъдещите перспективи прилагането на преразгледаното законодателство за контрол на рибарството ще бъде неразделна част от намирането на отговор на тези предизвикателства от страна на ЕС, включително чрез засилено използване на цифрови инструменти за опростяване на дейностите на държавите членки и операторите и намаляване на свързаната с това административна тежест. Укрепването на разпоредбите за правоприлагане, гарантирането на качеството и споделянето на данни за рибарството и постигането на полезни взаимодействия с други политики са от решаващо значение. Инсталирането в бъдеще на EHP също така ще даде възможност на компетентните органи да идентифицират незаконното изхвърляне на улов и да се борят със случаите на неспазване. Чрез тези мерки ЕС има за цел да продължи да изпълнява водеща роля в глобалното управление на океана, като същевременно насърчава екологичната трансформация, необходима за бъдещето на устойчивото рибарство.

Преразгледаният регламент относно контрола отвори нова глава в контрола на рибарството на равнището на ЕС. С него се гарантира, че всички рибари във всички морски басейни спазват едни и същи правила. Той защитава честните оператори и укрепва сътрудничеството и доверието между държавите членки. Регламентът интегрира технологии, за да се облекчи административната тежест за държавите членки и операторите. Следващите години ще бъдат от решаващо значение за неговото прилагане по отношение на вторичното законодателство, което ще бъде прието от

Комисията, изпълнението от страна на държавите членки и правоприлагането в морските басейни и рибарството. В това отношение ще бъдат необходими постоянен политически ангажимент и техническа ангажираност от страна на държавите членки. Тези усилия ще бъдат от решаващо значение за успеха на преразглеждането на регламента относно контрола и да се гарантира постигане на равнището на амбиция, определено от съзаконодателите, особено по отношение на укрепването на контрола на рибарството и опростяването чрез използването на цифрови инструменти. Комисията се ангажира да продължи да работи по прозрачен начин и в сътрудничество с държавите членки по прилагането на регламента относно контрола.